

Z obsahu: Závěry Evropské rady ke klimaticko-energetickému rámci do 2030 | Evropská komise schválila Velké Británii systém podpory | Německo se potýká s vysokými cenami

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

Dne 1. listopadu začíná svůj mandát nová Evropská komise. Po neúspěchu Alenky Bratuškové obsadil vedoucí místo nového portfolia Energetické unie Maroš Šefčovič, který byl místopředsedou Komise již v minulém období. Jeho zkušenosti s meziresortním řízením předseda Juncker využije pro nový projekt, který má zabezpečit dodávky energií, zaručit jejich udržitelnost a snížit jejich cenu. Maroš Šefčovič bude muset být nejen koordinátorem, ale lídrem, aby zajistil hladký chod energetické a klimatické politiky, které spadají do portfolia komisaře Miguela Cañeteho. Při slyšení v Evropském parlamentu ubezpečil, že na mezinárodní klimatická jednání koncem příštího roku v Paříži bude EU reprezentovat on, přičemž je nutné rozjet „pevného týmového ducha“ a do příprav by tak měla být zahrnuta celá Komise. Na tom, kdo mluví, podle jeho slov nezáleží, důležitá je ambice Unie. Bližší pohled na jeho představy Energetické unie Vám přinášíme v rubrice *O čem se mluví*.

Evropská energetika potřebuje ze všeho nejvíce stabilitu a dlouhodobou předvídatelnost, proto vítáme, že Evropská rada posvětila obrysy jejího budoucího směřování. Stěžejní bude nicméně konkrétní legislativa, do které Evropská komise cíle pro rok 2030 promítne v první polovině roku 2015. Je přitom důležité, aby při projekci cílů pro rok 2030 do legislativy byly konkrétní pravomoci ponechány v co největší míře jednotlivým státům, a to jak při implementaci celounijního cíle pro OZE, tak pro nastavení cíle v oblasti úspor na primární či koncové spotřebě. Do rozhodování musí být rovněž zapojen průmysl, jehož konkurenceschopnost nesmí být ohrožena. Za motor všech těchto změn vedoucích k nízkoemisní energetice vnímáme rychlé napravení fungování systému obchodování s emisními povolenkami. K jeho reformě by mělo dojít co nejdříve, ideálně již v roce 2017.

Příjemné čtení a podzim plný energie přeje,

Zuzana Krejčířiková

ČEZ, a. s. Public Affairs,

Duhová 2/1444, Praha, 140 53, publicaffairs@cez.cz

Ivo Hlaváč, ředitel divize vnější vztahy a regulace |

Zuzana Krejčířiková, ředitelka útvaru Public Affairs |

Eva Boudová | Jiří Horák | Karel Kovanda, manažer

Bruselské reprezentační kanceláře | Jan Prášil |

Jana Vitáková | Veronika Vohlídková | Petr Zahradník |

Bulletin je šířen pouze v elektronické podobě a bezplatně |

Texty a informace obsažené v tomto bulletinu jsou pova-

žovány za zdroj informací v rámci Skupiny ČEZ a širší

veřejnosti. Rozmnožování těchto informací a textů je

povoleno za podmínky, že je uveden jejich zdroj. Informace

a texty vychází z údajů dostupných v době vydání tohoto

bulletinu. Evropská agenda neručí za správnost a úplnost

informací. | Obrázky použité v tomto bulletinu pochází

z audiovizuální knihovny Evropské komise.

Závěry Evropské rady ke klimaticko-energetickému rámci do 2030

Evropská komise schválila Velké Británii systém podpory

Německo se potýká s vysokými cenami

Zemní plyn: nová oblast pro „stress testy“

Evropská komise vyzývá investovat více do strategické přeshraniční infrastruktury a inteligentních sítí

ZÁVĚRY EVROPSKÉ RADY KE KLIMATICKO-ENERGETICKÉMU RÁMCI DO 2030

Ve dnech 23. a 24. října 2014 se konala v Bruselu ostře sledovaná Evropská rada. Vrcholní představitelé členských států EU přijali již na sklonku prvního dne závěry, ve kterých nastavili cíle pro klimaticko-energetický rámec pro období 2021–2030.

Konkrétně jde o závazný cíl snížit emise skleníkových plynů alespoň o 40 %, o závazný cíl zvýšit podíl obnovitelných zdrojů (dále jen „OZE“) na spotřebě energie na 27 %, o indikativní cíl zvýšení energetické účinnosti na 27 % a o cíl pro propojení trhů s elektřinou ve výši 15 %. Tento rámec by měl vyslat ostatním světovým zemím jasnou zprávu o připravenosti EU přijmout příští rok v Paříži ambiciózní celosvětově závaznou dohodu o snižování emisí skleníkových plynů. Závěry obsahují

rovněž speciální klauzuli flexibility, která umožňuje Evropské radě tyto cíle revidovat (např. po summitu OSN).

Závazný cíl pro snížení emisí oxidu uhličitého o 40 % ve srovnání s rokem 1990 znamenají pro sektory pod ETS snížení emisí o 43 % a pro sektory stojící mimo ETS redukcí emisí o 30 % ve srovnání s rokem 2005. Hlavním nástrojem tak bude i nadále systém EU ETS, který brzy projde reformou prostřednictvím tržní stabilizační rezervy, a u kterého dojde ke

---

Závěry Evropské rady ke klimaticko-energetickému rámci do 2030

Evropská komise schválila Velké Británii systém podpory

Německo se potýká s vysokými cenami

Zemní plyn: nová oblast pro „stress testy“

Evropská komise vyzývá investovat více do strategické přeshraniční infrastruktury a inteligentních sítí

---

snížení lineárního faktoru pro nastavení stropu alokovaných povolenek ze současných 1,74 % na 2,2 % od roku 2021. Většina povolenek bude pro dražby rozdělována na základě historických emisí, ovšem alokace povolenek zohlední i méně rozvinuté státy – z toho důvodu bude 10 % alokovaných povolenek rozděleno mezi země, jejichž HDP na obyvatele nedosahuje 90 % evropského průměru. Do této skupiny patří kromě České republiky, Slovenska, Bulharska, Rumunska a pobaltských států třeba i Polsko, které tradičně představovalo zásadního oponenta tomuto cíli; tentokrát ústy premiérky Kopaczové prohlásilo, že tento cíl nevnímá jako novou zátěž. Česká republika se nachází rovněž mezi státy, které budou moci benefitovat i z dalších prvků nastavení tohoto cíle, ať už se jedná o pokračování alokací povolenek do energetiky výměnou za investice do nízkouhlíkových technologií nebo o využití části z 2 % z celkového množství povolenek, uvolněného do rezervního fondu pro účely náročných investic do modernizace energetických systémů a do opatření na zvýšení energetické účinnosti. V oblastech mimo ETS se budou cíle dle revidovaného rozhodnutí o sdílení úsilí pohybovat v rozmezí 0 % až –40 %, na základě HDP na obyvatele. Cíl pro dosažení podílu OZE na spotřebě energií alespoň ve výši 27 %

byl přijat dle návrhu Evropské komise a je závazný na úrovni EU, tj. nedošlo k rozdělení na národní cíle pro jednotlivé členské státy jako tomu je v současném rámci do roku 2020. Státy však nejsou omezeny v tom stanovit si vlastní ambicióznější cíle, což je dle německé kancléřky Merkelové velmi důležité pro státy, ve kterých energetická politika počítá s výraznějším zastoupením právě OZE. Indikativní cíl pro energetickou účinnost byl v červencovém sdělení Komise navržen ve výši 30 %, členské státy se však přiklonily k cíli ve výši 27 %, který lze interpretovat jako příklon ke snaze dosáhnout energetické úspory efektivně a ne za každou cenu. Na druhou stranu bude v souladu se závěry tento cíl ještě v roce 2020 revidován. Rámec se rovněž věnuje otázce potřeby vzájemného propojení soustav a trhů s elektřinou. Španělsko a Portugalsko totiž prosazovaly nastavení závazného cíle pro propojení, spočívající v povinnosti nabídnout díky dostatečnému propojení 15 % vlastní výrobní kapacity ostatním členským státům; tyto státy se totiž cítily poškozeny nemožností prodávat své přebytky z OZE na francouzském trhu, který obviňovaly z ochranářství. Namísto toho se evropští představitelé rozhodli obnovit svůj závazek z roku 2002 zvýšit mezistátní obchodování s elektřinou na 10 % do roku 2020,

a navýšit ho na 15 % do roku 2030. Největší prioritou mají energetické ostrovy, tj. Španělsko s Portugalskem, pobaltské státy, a dále Malta, Kypr a Řecko. V oblasti energetické bezpečnosti se pak předsedové vlád a hlavy států zavázali obecně podpořit opatření na snížení dovozní závislosti EU a souhlasili se zaváděním kritických projektů společného zájmu. V závěrech je obsažena do této doby pro klimatickou a energetickou politiku relativně nová oblast – governance; jejím cílem by mělo být snížení administrativní zátěže – členské státy budou např. nově zpracovávat pouze jeden souhrnný národní akční plán namísto dedikovaných plánů pro OZE a energetickou účinnost, ale obecně i posílení pozice spotřebitelů, transparentnosti a předvídatelnosti pro investory prostřednictvím systematického monitoringu klíčových ukazatelů; rovněž bude usnadněna koordinace národních energetických politik a posílena regionální spolupráce mezi členskými státy. Obecně formulovaným cílem je dosažení tzv. Energetické unie, která umožní naplňování třech základních pilířů energetické politiky EU. A bude proto velmi zajímavé sledovat, jak se institucionálnímu trojúhelníku podaří v následujících letech naplnit v těchto závěrech obsažený rámec do roku 2030 konkrétními legislativními i nelegislativními opatřeními.

Závěry Evropské rady ke klimaticko-energetickému rámci do 2030

Evropská komise schválila Velké Británii systém podpory

Německo se potýká s vysokými cenami

Zemní plyn: nová oblast pro „stress testy“

Evropská komise vyzývá investovat více do strategické přeshraniční infrastruktury a inteligentních sítí

EVROPSKÁ KOMISE SCHVÁLILA VELKÉ BRITÁNII SYSTÉM PODPORY

Kolegium Evropské komise dne 8. října rozhodlo ve prospěch státní podpory pro britskou jadernou elektrárnu Hinkley Point C, jejíž slučitelnost s evropským právem Evropská komise posuzovala od prosince 2013. Parametry mechanismu podpory přitom byly modifikovány, aby omezily narušení konkurence na jednotném trhu. Smlouva na vyrovnání rozdílu ceny (*tzv. contract for difference*) zajistí stabilní prostředí pro kompenzaci nákladů po dobu 35 let.

Jednotlivá generální ředitelství měla nejednotná stanoviska, nakonec ale Evropská komise podporu schválila většinovým hlasováním. Komise analyzovala jednotlivé možnosti státní podpory, jež přicházejí v úvahu pro výstavbu jaderné elektrárny v jednotlivých právních rámcích, tj. pod Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii (EURATOM) a Smlouvou o fungování EU (SFEU). Narážely na sebe argumenty zajištění bezpečnosti dodávek elektřiny a výrobní přiměřenosti na jedné straně a nízké emisní náročnosti jaderné energie na straně druhé. Část Komise argumentovala, že notifikace

měla probíhat pod smlouvou EURATOM a měla být podporou investiční, protože takovou EURATOM jednoznačně umožňuje. Provozní podpora na základě SFEU ale nakonec byla uznána, protože Komise shledala nefunkčnost trhu. Jaderná energetika byla označena za specifickou technologii, jež zajistí energetickou bezpečnost ve Velké Británii, a kvůli selhání trhu je podpora nutná, protože její výstavbu bez podpory není možné realizovat. Některé hlasy ale za optimální považovaly nadefinování projektu jako služby v obecném hospodářském zájmu. Rozhodnutí Komise uznává, že v rámci EURATOM je možné podporovat výstavbu jaderných zdrojů, a že rozhodnutí o využívání jaderné energie závisí na členském státu. Přestože komisař Oettinger soudí, že se

rozhodnutí vztahuje pouze na projekt Hinkley Point C, má rozhodnutí povahu precedentu. Proti rozhodnutí kolegia se vyslovalo Rakousko, jehož Parlament již odhlasoval požadavek vznést žalobu u Soudního dvora EU. V německém Spolkovém sněmu vyvolali Zelení hlasování o možnosti podání žaloby, ale 475 poslanců se vyslovalo proti, pouhých 118 pro. Irsko žalobu zvažuje, přičemž irský komisař se hlasování o rozhodnutí nezúčastnil. Verze rozhodnutí pro veřejnost bude k dispozici, až z ní Komise odstraní důvěrné informace.

Více informací na: [↗](#), nebo také na: [↗](#)

NĚMECKO SE POTÝKÁ S VYSOKÝMI CENAMI

Německo chce dosáhnout 80 % výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů v polovině století, minulý rok dosáhlo 24 %. Dnes se ale potýká se s vysokými cenami, vyšším využitím uhlí a s poklesem pracovních míst v oboru obnovitelných energií.

Zelená revoluce je dotovaná spotřebiteli elektřiny, kteří platí nejvyšší ceny v EU. To se nelíbí německému průmyslu, např. chemický uvažuje o přesunu investic do zemí mimo EU. Stížnosti jsou také na nesmyslnost emisních cílů, když

Závěry Evropské rady ke klimaticko-energetickému rámci do 2030

Evropská komise schválila Velké Británii systém podpory

Německo se potýká s vysokými cenami

Zemní plyn: nová oblast pro „stress testy“

Evropská komise vyzývá investovat více do strategické přeshraniční infrastruktury a inteligentních sítí

zbytek světa závazky nenásleduje. Původní cíl, ochrana životního prostředí, se stává nejistým. Výroba elektřiny z uhelných elektráren pomalu, ale jistě stoupá – v roce 2013 se jednalo o 45,5 %, v roce 2011 43 %. Podle vyjádření spolkové vlády se emise CO₂ snížily o 24 %

oproti úrovni roku 1990. Německý cíl je ale 40 % do roku 2020. Výrobci solárních panelů nestíhají čínskou konkurenci a upadají. Také zaměstnanost nenarůstá podle očekávání, ba naopak, ze 100 tisíc pracovních míst v roce 2012 klesla na 56 tisíc minulý rok. Němci

vtipkují, že *Energiewende* je v praxi podpora německých spotřebitelů čínským výrobcům. Návrat k jaderné energetice se nezdá být pravděpodobný. Východiskem politiků je snižování podpory obnovitelným zdrojům – letos přijaté zákony dávají strop nově instalovaným kapacitám. Feed-in tarify se průměrně snížily všem technologiím na €0.12/kWh v roce 2015 ze současného průměru €0.17/kWh. Ministr hospodářství Sigmar Gabriel již uznal, že Německo dosáhlo hranice toho, co je možno žádat po ekonomice.

Více informací na: [↗](#)

ZEMNÍ PLYN: NOVÁ OBLAST PRO „STRESS TESTY“

Evropská komise představila v polovině října první zprávu (tzv. *Stress Test Report*) o schopnostech EU krátkodobě zajistit potřebné dodávky zemního plynu i v případech výpadku některého z pravidelných zásobovacích kanálů, která navazuje na evropskou strategii pro energetickou bezpečnost z 28. května tohoto roku.

Toto úsilí integrálně zapadá do opatření energetické politiky EU v rámci jejího „bezpečnostního“ pilíře, kterému je v současnosti

---

Závěry Evropské rady ke klimaticko-energetickému rámci do 2030

Evropská komise schválila Velké Británii systém podpory

Německo se potýká s vysokými cenami

Zemní plyn: nová oblast pro „stress testy“

Evropská komise vyzývá investovat více do strategické přeshraniční infrastruktury a inteligentních sítí

---

přisuzována oproti minulému období výrazně větší váha; to vyplývá z postavení EU, která dováží 53 % veškeré spotřebovávané energie: 90 % spotřebovávané ropy, 66 % zemního plynu, 42 % fosilních paliv a 40 % jaderného paliva, z čehož téměř polovina je použita pro vytápění a ohřev teplé vody.

Podle do konce října úřadujícího komisaře pro energetiku G. Oettingera tato zpráva ukazuje, že EU činí vše pro to, aby byla připravena na případný zimní výpadek dodávek zemního plynu nejenom v souvislosti s ukrajinskou krizí; zároveň také poskytuje komplexní přehled o potenciálních rizicích a dostupných řešeních. Pokud budou členské státy v případě krize solidární a budou průběžně implementovat doporučení zprávy, neměl by žádný členský stát EU čelit tuto zimu nedostupnosti dodávek plynu. Na zprávě se podílelo celkem 38 evropských zemí, včetně sousedních států EU, a analyzuje různé scénáře, mj. i naprosté přerušení dodávek zemního plynu z Ruska po dobu 6 měsíců.

Stav v jednotlivých státech ukazuje, že participující země jsou připraveny využít širokou paletu opatření pro zmírnění dopadů přerušení dodávek, začínaje diverzifikací dodavatelů, přes využití rezerv a strategických zásob až po opatření vedoucí ke snížení poptávky nebo

náhradě paliva. Hlavní slabina těchto opatření však často spočívá v přílišné orientaci na národní trhy s rychlými vládními intervencemi, které znemožňují využití mezinárodních řešení na tržní bázi – a právě tržní působení by mělo být dle Komise hlavním principem, intervence na národní úrovni by měly být využity pouze v případech, kdy trh se zemním plynem evidentně selhává. Fungující tržní prostředí je totiž schopné poskytnout tržní signály umožňující aktivovat nové dodávky zemního plynu (především LNG) a omezit poptávku, obchodní využití zásobníků pak pomůže zajistit rovnováhu mezi poptávkou a dodávkami. Součástí zprávy jsou rovněž konkrétní krátkodobá doporučení pro nejméně odolné státy.

Více informací na: [↗](#)

EVROPSKÁ KOMISE VYZÝVÁ INVESTOVAT VÍCE DO STRATEGICKÉ PŘEŠHRANIČNÍ INFRASTRUKTURY A INTELIGENTNÍCH SÍTÍ

Ačkoli byl doposud učiněn velký pokrok, stále ještě zbývá mnoho práce na dokončení vnitřního trhu s energií, uvádí Evropská komise ve své tiskové zprávě z 13. října. Řeč je samozřejmě o zveřejněném sdělení Komise –

zprávě o pokroku v dosahování vnitřního trhu s energiemi, která hodnotí hlavní úspěchy za posledních pět let, identifikuje výzvy do budoucna, informuje o trendech a vývoji rozvíjejících se energetických trhů napříč EU, nicméně nepopisuje konkrétní kroky pro následující období; důvodů je nástup nového komisaře, na kterém bude volba vhodných kroků. K tomu mu zcela jistě mohou dopomoci ve sdělení a jeho přílohách publikované detailní analýzy týkající se investic či unbundlingu, a jednotlivé posudky stavu energetických trhů ve všech členských státech.

Integrace trhu s energií již přinesla řadu hmatatelných kladných výsledků. Komise poukázala zvláště na skutečnost, že se velkoobchodní cena elektřiny mezi lety 2008–2012 o třetinu snížila, velkoobchodní cena plynu zůstala stabilní, a že spotřebitelé mají podstatně širší výběr mezi konkurenčními dodavateli energií, což jim přináší nižší ceny a výrazně lepší služby. Řada chybějících mezistátních propojení byla dostavěna nebo je nyní ve výstavbě, díky čemuž se významně prohloubil přeshraniční obchod s plynem a elektřinou. Také přeshraniční plynovody jsou využívány efektivněji díky společným pravidlům vyplývajícím z třetího liberalizačního balíčku o používání plynárenských přepravních

---

Závěry Evropské rady ke klimaticko-energetickému rámci do 2030

Evropská komise schválila Velké Británii systém podpory

Německo se potýká s vysokými cenami

Zemní plyn: nová oblast pro „stress testy“

Evropská komise vyzývá investovat více do strategické přeshraniční infrastruktury a inteligentních sítí

---

soustav. Konečně, nařízení o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (*REMIT*) přispívá k zajištění spravedlivého obchodu na velkoobchodních trzích a k nemožnosti manipulace cen.

Leč do budoucna je nutné přijmout mnoho dalších opatření, která umožní řádné fungování vnitřního trhu s konkurenčním prostředím a s usnadněným připojováním obnovitelných zdrojů energie, na kterém je zároveň prostřednictvím korektních cenových signálů zabezpečeno, že energie je produkována v místech s nejnižšími náklady. K tomu je důležité, aby se více investovalo do infrastruktury včetně inteligentních sítí. V oblasti distribuce plynu by se investice měly zaměřit na ukončení izolace pobaltských států a v mnoha členských státech ve střední a jihovýchodní Evropě by se měly diverzifikovat dodávky.

V odvětví elektrické energie je žádoucí propojení sítí na Pyrenejském poloostrově, v Pobaltí a mezi Irskem a Spojeným královstvím. Tyto infrastrukturní projekty ve společném zájmu by ze 75 % měly být dokončeny do konce roku 2020. Komise zdůrazňuje účinnější využívání elektrické infrastruktury a slibuje přijetí sady jednoduchých harmonizovaných pravidel v nadcházejících měsících. Dále tvrdí, že vlády by měly intervenovat pouze v případě, kdy trh

neumožňuje zajistit bezpečné dodávky energií. V opačném případě by totiž vládní činnost mohla ohrozit investice do infrastruktury a mohla by mít negativní dopad i na spotřebitele. Komise stále klade důraz na regionální přístup, který bude mít zásadní vliv na dokončení vnitřního trhu, poněvadž může přinést výsledky rychleji a lépe reaguje na místní potřeby. Zvláště spotřebitelé by se měli více angažovat na trhu s energiemi, např. prostřednictvím inteligentních měřičů.

Nakonec Komise vyzývá k většímu propojení velkoobchodního trhu s maloobchodním, což by vedlo ke snížení cen pro spotřebitele. Bylo doposud snažení úspěšné či nikoli? V únoru roku 2011 Evropská rada potvrdila potřebu dokončit vnitřní trh s energiemi do konce roku 2014. Bylo zdůrazněno, že žádný členský stát EU by neměl zůstat izolován od evropských plynárenských a elektroenergetických sítí po roce 2015.

Obecně tedy nebylo zdaleka dosaženo politických cílů a ještě potrvá, než budou naplněny. Problematická je především pomalá implementace stávajících právních předpisů, jež způsobila vážné prodloužení v procesu integrace trhu. To uznává i sama komise, ale podceňuje rozsah výzvy a nehledá základní příčiny obtížné implementace.

Dokončení vnitřního trhu s energiemi je jasnou volbou pro budoucí evropský energetický systém, neboť dobře fungující trh s energií podporovaný smysluplnou cenou CO₂ podpoří přechod na nízkouhlíkové hospodářství a zajistí bezpečné dodávky energií za co možná nejnížší náklady. I pro Českou republiku zůstává prioritou propojení trhu s členskými státy EU, neboť coupling se Slovenskem a Maďarskem (nově rozšiřovaný o Rumunsko) napomohl stabilizaci cen v regionu. Nyní probíhá pět projektů společného zájmu na zvýšení kapacity elektrických sítí na severozápadní a jižní hranici země a v plánu jsou další tři pro výstavbu plynovodů (do Polska s provozem od roku 2018 a dva do Rakouska s užíváním od roku 2020). Ačkoli je expertíza zpracována pečlivě, v některých aspektech neodpovídá skutečnosti. Například stanovisko, že společnost ČEZ, a.s. má podíl na výrobě elektřiny v zemi ve výši 78 %, když ve skutečnosti je to o 10 % méně, je zavádějící. Stejně tak špatně může být interpretován výrok, že nečekané toky elektrické energie z Německa jsou nebezpečím pro bezpečný provoz přenosové sítě v Čechách. Problémy jsou totiž primárně způsobeny nedostatečnou kapacitou sítí v Německu. Takovýchto zádrhelů je povícero a již nyní je zaznamenáváme, že i jiné státy vidí nedostatky ve svých posudcích.

ENERGETIKA V EVROPĚ A VE SVĚTĚ

Energetickou chartu čeká
v roce 2015 revize

CCS směrnice: veřejná
konzultace indikuje vůli
neměnit text

ENERGETICKOU CHARTU ČEKÁ V ROCE 2015 REVIZE

Proces revize organizace a fungování Energetické charty započal již v roce 2009. Charta by se měla transformovat na platformu chránící investice po celém světě.

V příštím roce vyvrcholí tato transformace představením nové mezinárodní Energetické charty, která bude více přizpůsobená globalizované ekonomice a požadavkům energetických producentů po celém světě. Generální sekretář Urban Rusnák zdůrazňuje, že Energetická charta i Smlouva o energetické chartě jsou instrumenty, které mají signatářským zemím pomoci přilákat investice, jelikož investoři mají jistotu ochrany svých investic. Historie Energetické charty sahá až do června 1990, kdy při dublinském zasedání Evropské rady navrhl předseda vlády Nizozemí, aby byla navázána spolupráce v energetice se zeměmi východní Evropy a bývalého Sovětského svazu s cílem podpořit hospodářský růst a zlepšit zabezpečení dodávek energie EU. V prosinci 1991 podepsalo 51 signatářů Energetickou chartu, na kterou následně navázala Smlouva o energetické chartě. Účelem této smlouvy je podpořit průmyslovou

Energetickou chartu čeká v roce 2015 revize

CCS směrnice: veřejná konzultace indikuje vůli neměnit text

spolupráci mezi východem a západem prostřednictvím právních záruk týkajících se investic, tranzitu, obchodu s energetickými materiály a produkty, a urovnávání sporů. Smlouva stanovuje přísné postupy pro řešení sporů buď mezi zeměmi, nebo mezi soukromými investory a státem, ve kterém je investice uskutečněna. V případě sporu mezi investorem a státem může investor rozhodnout o předložení sporu mezinárodní arbitráži. V případě sporu mezi zeměmi, a je-li diplomacie neúspěšná, může být zřízen rozhodčí soud ad hoc. Smírní řešení vyplývající z těchto mechanismů jsou závazná. O změně Smlouvy o energetické chartě se ale v současné době neuvažuje.

Více informací na: [↗](#)

CCS SMĚRNICE: VEŘEJNÁ KONZULTACE INDIKUJE VŮLI NEMĚNIT TEXT

Agentura Ricardo-AEA uspořádala s mandátem od Evropské komise mezi květnem a červencem tohoto roku veřejnou konzultaci o dalším využití směrnice o geologickém ukládání oxidu uhličitého (CCS směrnice), jelikož je z titulu původní směrnice z roku 2009

povinna předložit hodnotící zprávu nebo návrh na revizi Evropskému parlamentu a Radě EU do konce března 2015.

Původní směrnice byla společně se směrnicí o podpoře OZE, směrnicí o obchodování s emisními povolenkami (EU ETS) a rozhodnutím o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů součástí klimaticko-energetického balíčku, a odborná veřejnost se právem zajímá, zda bude oblast CCS v návaznosti na závěry Evropské rady z 24. října rovněž novelizována, jelikož např. v oblastech podpory OZE nebo reformy EU ETS se legislativní změny předpokládají. Výsledky veřejné konzultace tomu spíše nenasvědčují – většina účastníků konzultace se jasně vyjádřila pro ponechání směrnice ve stavu z roku 2009, jelikož pro případné změny ještě není shromážděn dostatek zkušeností; demonstrační program pro CCS se totiž nevyvíjí v souladu s očekáváním, i dnes v EU chybí dostatek pro získávání praktických zkušeností nezbytných demonstračních jednotek. Proto by mělo být úsilí všech zainteresovaných stran zaměřeno na získání veřejné podpory a výstavbu demonstračních zařízení. To je však v současné době rozvoje OZE, kle-

sajících velkoobchodních cen elektřiny, omezené funkčnosti EU ETS a sílících nároků na zachování potřebného objemu instalovaného výkonu v soustavách krajně obtížné, vzhledem k nákladovým i výkonnostním charakteristikám zavádění CCS. To jsou hlavní důvody, proč ještě není dostatek důvodů ke změně směrnice, stejně jako skutečnost, že tato technologie není ani zdaleka ve fázi samostatné tržní životaschopnosti.

Účastníci konzultace se rovněž vyjadřovali k možnosti zavádění standardů emisní náročnosti (EPS), přičemž většina z nich soudí, že tento nástroj nejenom že nepřispěje k úspěšnějšímu zavádění CCS zařízení, ale zároveň ještě více oslabí fungování systému EU ETS a jím poskytovaných cenových signálů pro investice do nízkouhlíkových technologií. Sama Evropská komise uvedla, že preferuje podpořit zavádění CCS takovými opatřeními, které nebudou vyžadovat novelizaci směrnice, v konečném důsledku ale záleží na rozhodnutí nové Evropské komise, která se ujímá úřadu od 1. listopadu 2014. Zajímavá bude v souvislosti s CCS i studie, kterou připravuje zveřejnit asociace Eurelectric koncem tohoto roku.

Více informací na: [↗](#)

Návrh nového globálního systému zpoplatnění CO₂ před klimatickým summitem 2015

Iniciativa Magritte bude i nadále aktivní

NÁVRH NOVÉHO GLOBÁLNÍHO SYSTÉMU ZPOPLATNĚNÍ CO₂ PŘED KLIMATICKÝM SUMMITEM 2015

Před klimatickou konferencí v Paříži panuje všeobecná shoda, že je potřeba spolehlivá a ambiciózní dohoda o klimatu. Co vše by taková dohoda měla zahrnovat, je nadále předmětem diskuzí.

V Kjótském protokolu k Rámcové úmluvě OSN o klimatických změnách z roku 1997 se průmyslové země zavázaly snížit emise skleníkových plynů. Naneštěstí v té době byly rozvíjející se země ponechány bez regulace, což má v současné době za následek, že Čína produkuje neustále rostoucí objemy emisí CO₂. Již předstihla i Evropskou unii.

Pro představu, celosvětové roční vyprodukované množství emisí CO₂ na osobu je 6,3 tuny, přičemž data se u jednotlivých zemí výrazně liší. Například v Bangladéši vyprodukuje jeden obyvatel 0,8 tun CO₂, v Číně 9,2 a v USA dokonce 21 tun. S ohledem na tuto skutečnost a také vzhledem k blížící se klimatické konferenci vyvíjí mnoho pracovních skupin nové nástroje či opatření, jak usměrnit produkci emisí CO₂.

Prostý, ale ambiciózní plán představil tým vědců z Pařížské univerzity Dauphine. Principem jejich mezinárodního systému obchodování s uhlíkem je mechanismus „bonus-malus“, neboli odměna-trest, kdy země s vyšší než průměrnou výší emisí CO₂ by platily za každou tunu CO₂, kterou vyprodukují nad celosvětovým průměrem. Jednoduše řečeno, země s nejvyššími průměrnými emisemi CO₂ by zaplatily nejvíce. Počáteční cena uhlíku by byla stanovena úmyslně nízko, aby se zajistilo přijetí celého systému. Navrhovaná cena by se pohybovala kolem 7,5 dolarů za tunu CO₂, což je zhruba ekvivalentní k ceně uhlíku v evropském systému obchodování. V této výši by pro USA uhlík znamenal přibližně 34 miliard eur ročně, Čína by byla povinna zaplatit kolem 15 miliard eur a EU 10 miliard eur ročně. Indie by naopak obdržela šek na 38 miliard eur. „V tuto chvíli je samozřejmě nezbytné, aby projekt získal oficiální podporu ze strany každého státu,“ naznačili vědci z pařížské univerzity. „Klíč k dohodě o klimatu leží v čínských rukou. Věříme, že pokud Čína projekt podpoří, ostatní státy nebudou mít možnost odmítnout.“ Dále konstatují, že tento plán by mohl mimo jiné vdechnout nový život nedostatečně funkčnímu evropskému systému obchodování

s uhlíkem. Spojení těchto programů by tak splnilo jeden z hlavních cílů ekologů a klimatologů na celém světě – uhlíku by byla přidělena cena. Více informací na: [↗](#)

INICIATIVA MAGRITTE BUDE I NADÁLE AKTIVNÍ

Deset významných evropských energetik bude pokračovat ve své společné iniciativě i po říjnové Evropské radě.

Domluvily se tak na společném pracovním setkání v polovině října, kde diskutovaly o budoucnosti společné Iniciativy a potřebě dalších aktivit na vysoké úrovni. V říjnu se taktéž zástupci Iniciativy Magritte setkali s komisařem pro energetiku G. Oettingerem a francouzským prezidentem F. Hollandem. Tématy obou setkání byla jednak budoucnost evropské energetické politiky, o jejímž dalším směřování napověděly závěry říjnové Evropské rady, ale taktéž i nově vznikající úvahy o Energetické unii. Skupina ČEZ, která se aktivně účastní všech jednání Iniciativy Magritte, i nadále podporuje tyto aktivity, které umožňují evropským energetikám komunikovat své názory vysokým představitelům Evropské unie a představitelům členských zemí.

Evropská komise
zveřejnila studii
o veřejných intervencích
v energetickém sektoru

EVROPSKÁ KOMISE ZVEŘEJNILA STUDIÍ O VEŘEJNÝCH INTERVEN- CÍCH V ENERGETICKÉM SEKTORU

Studie, kterou vypracoval Ecofys na žádost Evropské komise, se věnuje analýze veřejných intervencí jednotlivých výrobních zdrojů v EU v období od roku 2008 do roku 2012, přičemž v roce 2012 dosahovala výše veřejných intervencí v energetice (mimo dopravu) hodnotu 120 až 140 miliard eur.

Není nikterak překvapující, že díky snahám o dosažení co nejvyššího podílu obnovitelných zdrojů na celkové energetické spotřebě patřil nejvyšší díl právě obnovitelným zdrojům. Rozdělení mezi jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů je následující: fotovoltaika 14,7 miliard eur, vnitrozemské větrné zdroje 10,1 miliard eur, dále biomasa 8,3 miliard eur a nejméně vodní zdroje, a to 5,2 miliard eur.

Z konvenčních zdrojů si největší podíl ukrojily uhelné zdroje, 10,1 miliard eur, následují jaderné zdroje, 7 miliard eur a plynové zdroje s podporou ve výši 5,2 miliard eur.

Více informací naleznete zde: [↗](#)

Šefčovič se při budování Energetické unie spolehne na hlas Parlamentu

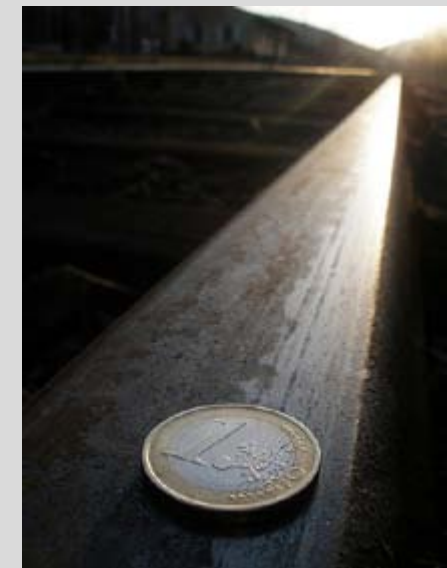
ŠEFČOVIČ SE PŘI BUDOVÁNÍ ENERGETICKÉ UNIE SPOLEHNE NA HLAS PARLAMENTU

Maroš Šefčovič při slyšení před Evropským parlamentem dokázal, že zná hlavní linie politiky Evropské komise, že podporuje jadernou energii, a že v otázce energetické účinnosti je pro něj důležitější evropské než národní hledisko. Energetickou unii považuje za jen z hlavních závazků nové Komise, přičemž v úvodní řeči odkázal na představu Jacquesa Delorse a Jerzyho Buzka o jejím fungování.

Na rozdíl od Alenky Bratuškové, která před Parlamentem neuspěla, uměl místopředseda Komise představit pilíře Energetické unie, do které vkládá naděje jak on sám, tak předseda Juncker; zároveň europoslance ujistil, že bude v jeho zájmu, aby byli zapojeni do budování tohoto nového konceptu. První pilíř nazývá „bezpečnost, solidarita a důvěra“ pro vybalancované tržní podmínky a efektivní vnější vztahy, založené na mandátu pro EU pro vyjednávání s třetími zeměmi. Poslance přitom upozornil, že jeho představa není shodná s dřívějším návrhem premiéra Tuska. Současně chce lépe

integrovat trhy se sousedními zeměmi a prozkoumat možnosti společného nákupu plynu. Druhým pilířem je dokončení vnitřního trhu s energií, zvýšená regionální spolupráce a lepší infrastruktura. Třetím pak zvýšení energetické účinnosti, čtvrtým dekarbonizaci. Přesto ochranu klimatu označil za klíčové téma: „Mohu vás ubezpečit, že tuto důležitou politiku nebudu přehlížet, jednoduše, protože mě nenecháte.“ Přesto chápe, že uhlí je základní zdroj pro současnou energetiku některých zemí, přičemž doporučuje jejich pozornost obrátit k CCS, např. v případě Polska. Rozhodnutí o využívání jaderné energie závisí podle Šefčoviče na členských státech, přičemž rozhodnutí Komise ke státní podpoře pro Hinkley Point C podpořil. Jediné výtky, které na jeho adresu zazněly, je jeho úzké propojení se slovenskou vládou, přičemž byla zároveň pozitivně kvitována jeho politická legitimita, protože v evropských volbách byl zvolen jako jeden ze čtyř poslanců za stranu SMER – SD (24,09 %). Spolu s Monikou Flašíkovou Beňovou byl lídrem kandidátky. Nakonec byl Šefčovič oceněn i ze strany EPP, že přijal za svou část její agendy jako je chytrá regulace a posílení konkurenceschopnosti průmyslu. Za hlavní linii Komise považuje Šefčovič obnovitelné zdroje: „Slunce je naše, vítr je náš. Jsou evropské.“ Energetický trh v EU považuje

za velmi rozříštěný, postrádá propojení a přenosové kapacity. Problém Šefčovič spatřuje v tom, čemu říká „energetický softvér“, na který by se chtěl zaměřit. V praxi to znamená motivování provozovatelů přenosových soustav ke spolupráci, sjednocení metodologií národních regulačních úřadů a lepší informování o cenách energií. Podle jeho slov by se ročně ušetřilo 13 mld. eur, kdyby spotřebitelé byli aktivnější a hledali levnější alternativy. Výsledkem Energetické unie má být nejen energetická bezpečnost, ale také levnější a dostupnější energie.

Události z energetiky

6. LISTOPADU pořádá Evropská komise konferenci zaměřenou na otázku udržitelné energetiky v oblasti střední Asie s důrazem na obchodní příležitosti a transfer technologií. Akce se uskuteční v bruselské budově Komise Charlemagne.

Více zde: [↗](#)

17. LISTOPADU se v již zmíněné Charlemagne uskuteční konference o energetické politice EU s podtitulem: „*Jak utvářet energetickou politiku, aby současně posilovala evropskou konkurenceschopnost*“.

Na akci, rozdělenou do čtyř různých tematických okruhů, kterých se

zúčastní řada politiků, představitelů evropských institucí, odborníků ze soukromého sektoru či zástupců akademické sféry, je po online registraci vstup zdarma.

Podrobnosti zde: [↗](#)

17.–20. LISTOPADU zamíří odborníci na oblast získávání energie z biomasy a odpadu do italských Benátek, kde se uskuteční páté mezinárodní symposium na toto téma. Součástí akce je rovněž tematický veletrh.

Podrobnosti na: [↗](#)

18. LISTOPADU pořádá Evropská asociace větrné energetiky (EWEA) v bruselském hotelu Stanhope konferenci zaměřenou na způsob, jakým chce Evropská unie dospět k naplnění svých energetických cílů v horizontu roku 2030. Akce se zúčastní zástupce GŘ pro energetiku, sdružení Eurelectric či příslušného výboru Evropského parlamentu.

Více zde: [↗](#)

24.–25. LISTOPADU se v Londýně uskuteční akce s názvem Smart Grid World Summit 2014. Hlavní náplní této konference je problematika inteligentních sítí, skladování energií či bezpečnost sítí. K účastníkům promluví řada zajímavých hostů z mnoha evropských zemí.

Více zde: [↗](#)

27.–28. LISTOPADU proběhne v italské Florencii 27. fórum regulátorů elektrické energie, nazývané podle místa tradičního setkávání Florentské fórum. Účastníci se tentokrát zaměří například na problematiku přeshraniční tarifkace elektřiny.

Více viz: [↗](#)

JAK SE VYVÍJÍ ENERGETICKÉ PORTFOLIO NOVÉ EVROPSKÉ KOMISE

Bezpochyby nejdůležitějším bruselským tématem posledních týdnů je vznik nové Evropské komise pod vedením Jeana-Claude Junckera. Komisaři a komisařky absolvovali náročná slyšení v Evropském parlamentu a představili priority pro své resorty, pro něž zároveň obdrželi od předsedy Junckera zadání ve formě tzv. Mission letters.

S řadou kandidátů se tentokrát spojily různé kontroverze a spekulace, zda jsou vhodnými kandidáty na zvolené posty. S velkými problémy se potýkali rovněž všichni tři kandidáti na pozice přímo či nepřímo související s energetickou politikou Evropské unie, přičemž slovenská kandidátka Alenka Bratušek, se kterou počítal předseda Juncker na post místopředsedkyně pro Energetickou unii, nakonec svojí kandidaturu po zamítnutí příslušnými výbory Evropského parlamentu vzdala a přepustila křeslo slovenskému komisaři Šefčovičovi, původně navrženému na post komisaře pro dopravu a vesmír. V dnešních FAQ se tedy zaměříme na představení jednotlivých kandidátů, kteří budou mít v pozměněné Komisi na starosti agendu týkající se energetiky, na jejich priority, na výsledky jejich slyšení v Evropském parlamentu a na to, co od nich očekává předseda Komise Juncker.

Jaké jsou priority a úkoly místopředsedy Evropské komise pro Energetickou unii a jaký je profil nového člena Komise?

Energetická politika Evropské unie získává v postu místopředsedy EK pro Energetickou unii koncepčně zcela nový zastřešující rezort, na který byla původně navržena bývalá předsedkyně slovenské vlády Alenka Bratušek. Ta ovšem neuspěla při slyšení v Evropském parlamentu a vzhledem i k dalším výhradám byla přinucena svojí kandidaturu stáhnout. Předseda Juncker v časové tísní do čela tohoto významného rezortu navrhl stávajícího slovenského místopředsedu Komise pro mezistitutucionální vztahy a administrativu Maroše Šefčoviče, původně navrženého na komisaře pro dopravu a vesmír. Maroš Šefčovič je členem kolegia Evropské komise od roku 2009. Dříve působil například jako velvyslanec Slovenska v Izraeli nebo při

Evropské unii. Nominaci slovenského zástupce na takto významný post lze chápat nejen jako ocenění osobních kvalit Šefčoviče, ale vzhledem ke geopolitickému vývoji posledních měsíců i jako symbolické obsazení citlivého postu kandidátem ze země tímto vývojem z energetického pohledu silně ohrožené. Podle nejčerstvějších zpráv jeho slyšení proběhlo bez větších komplikací, stejně jako odsouhlasení jeho nominace ze strany poslanců. Hlavní náplní práce místopředsedy Evropské komise pro Energetickou unii bude zejména koordinace evropské energetické politiky, tvorba projektů v této oblasti a komunikace s ostatními členy Komise o otázkách s tímto portfoliem spojených.

Konkrétními prioritami nového komisaře vyplývajícími z pověřovacího dopisu od předsedy Junckera bude vytvoření evropské Energetické unie, dosažení energetických cílů EU pro roky

---

Jak se vyvíjí energetické portfolio nové Evropské komise

2020 a 2030, dokončení vnitřního energetického trhu pomocí dalšího propojení infrastruktury a navázáním co nejlepších vztahů s regulátory a zainteresovanými subjekty na národní i evropské úrovni, či posílení energetické bezpečnosti Evropské unie (konkrétně by měl mj. zajistit, aby Evropa dokázala neutralizovat případné výpadky dodávek ve lhůtě od tří do dvanácti měsíců) zejména diverzifikací zdrojů a dodavatelů energie. V tomto bodě Juncker výslovně zmiňuje, že je příznivcem otevřeného trhu se sousedy, ale v případě přílišného zdražení energie z Východu, ať již z politických či ekonomických důvodů, musí být Evropa schopna rychle „přepnout“ na alternativní zásobovací kanály a moci případně měnit směr toku energií. Dalšími cíli by mělo být využití potenciálu obnovitelných zdrojů v oblasti tvorby pracovních míst, redukování emisí skleníkových plynů zejména ze sektorů dopravy a průmyslu a významné posílení energetické účinnosti zejména ve stavebnictví. V součinnosti s ostatními členy kabinetu by měl nový komisař dále zajistit chod plánu na posílení konkurenceschopnosti Evropy a její zaměstnanosti, například formou investic do infrastruktury, energetických sítí, vyšším využitím energie z obnovitelných zdrojů či již zmíněného zlepšování energetické účinnosti.

Proč neuspěla kandidátka na post místopředsedkyně Komise pro energetickou unii?

Problémy původně uvažované kandidátky Alenky Bratušek započaly již samotnou nominací, když vyšlo najevo, že se patrně předsedovi Junckerovi doporučila sama. Bývalá předsedkyně slovinské vlády navíc hrubě nezvládla své slyšení v Evropském parlamentu. Přítomní poslanci odsoudili její příliš obecné odpovědi, nepřipravenost a údajný nedostatek zkušeností pro tak důležitý post, mnohým rovněž vadilo, že Bratušek v domácí předvolební kampani útočila na Evropskou unii. Slovinská kandidátka místo odpovědí na konkrétní otázky často opakovala myšlenky a věty ze svého úvodního projevu a nebyla schopna odpovědět ani na základní otázky směřující k jejímu případnému portfoliu. Výsledkem nezdaru během tohoto slyšení bylo její neschválení a již zmíněné přepuštění postu slovenskému kolegovi Šefčovičovi.

Jaké jsou energetické priority a úkoly komisaře pro klimatickou akci a energetiku?

Rovněž kandidáta na tento post, španělského křesťanskodemokratického poslance Evropského parlamentu Miguela Ariase Cañeteho, provázely značné potíže a kontroverze. Proti jeho jmenování do úřadu vznikla online petice

s více než 600 000 podpisy, přičemž hlavním důvodem měl být zejména údajný střet zájmů a s ním spojená nevhodnost tohoto uchazeče pro post spojený s bojem s klimatickými změnami. Odpůrci tvrdí, že Cañete je napojen na ropný průmysl, což ovšem dotyčný odmítá s tím, že toto napojení spočívalo pouze v držením marginálního objemu akcií ve dvou ropných společnostech, jichž se před nástupem do funkce zbavil. Výbory pro životní prostředí a energetiku nakonec jeho nominaci v rámci dohody nejsilnějších frakcí, lidovců a socialistů, o vzájemné podpoře kandidátů podpořily, proti zůstali zejména Zelení. Miguel Arias Cañete je zkušeným politikem. V letech 1986–99 byl poslancem Evropského parlamentu, býval rovněž španělským senátorem a před svým aktuálním zvolením do Europarlamentu působil jako ministr zemědělství a životního prostředí. Z pověřovacího dopisu předsedy Junckera vyplývá, že hlavním úkolem Cañeteho je přispívat k naplňování projektů koordinovaných místopředsedy Komise pro Energetickou unii Šefčovičem a pro pracovní místa, růst, investice a konkurenceschopnost Jyrki Katainenem. Ostatní úkoly jsou velmi podobné jako u Maroše Šefčoviče, tedy podílet se na dokončení vnitřního trhu či na diverzifikaci energetických zdrojů. Speciálními Cañeteho úkoly je co

---

Jak se vyvíjí energetické portfolio nové Evropské komise

---

nejrychlejší příprava evropské legislativy pomáhající naplnit energetické cíle Evropy pro rok 2030 včetně klimatického rámce, dále rozvoj politiky Evropské unie v oblasti obnovitelných zdrojů energie (OZE), upevnění a podpora efektivního evropského systému obchodování s emisními povolenkami (EU ETS) a v neposlední řadě být nápomocen komisaři Šefčovičovi ve vybudování vedoucí role Evropské unie na poli světové klimatické politiky. Během poměrně bouřlivého slyšení ve výborech Evropského parlamentu pro průmysl, výzkum a energetiku a pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin čelil Cañete velkému množství dotazů směřujícím k napojení jeho a jeho rodiny na španělský ropný

průmysl. Jak již bylo řečeno, Cañete na svoji obhajobu uvedl, že vlastnil minimální podíl ve dvou společnostech skladujících ropu a napojení manželky, syna a bratra zcela dementoval, ovšem napojení svého švagra vyvracel pouze poukazem na skutečnost, že se nejedná o přímého člena rodiny. Poslancům se rovněž nelíbilo spojení portfolií energetiky a klimatické politiky, a to zejména v kombinaci s konkrétním personálním obsazením tohoto postu a vyjadřovali svojí obavu z potlačení boje s klimatickými změnami ve prospěch energetiky.

Jaké jsou priority a úkoly komisaře pro životní prostředí, námořní záležitosti a rybolov?

Rovněž třetí post v nové Evropské komisi,

související s energetikou již spíše nepřímo, bude obsazen poněkud kontroverzním jménem. Maltský kandidát Karmenu Vella byl ve své domovině zapojen do řady problematických kauz a mnozí rovněž upozorňují, že bude stejně jako Miguel Cañete v možném střetu zájmů vzhledem ke svému angažmá v sázkařské společnosti Betfair či v různých hoteliérských a stavebních firmách. Úkolem Velly bude tak jako u komisaře Cañeteho úzká spolupráce na projektech vytvořených komisaři Šefčovičem a Katainenem a dále práce na zajištění udržitelnosti životního prostředí, ochrana přírodních zdrojů a ochrana mořského a oceánského prostředí. Mezi konkrétní stanovené cíle patří mimo jiné otázka ochrany ovzduší.